

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἰτήσις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέρῳ συμφωνίᾳ.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι :
Ἐφηρ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστολίον.

Συγγραφεύς

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΤΟΤΕ ! ΘΑ ΔΡΑΣΗ Η ΕΛΛΑΣ !

Ὅλα τὰ Ἔθνη βαδίζουσι, ὅλοι οἱ Λαοὶ προχωροῦ-
σιν—Ἀβυσσῖνοι, Μπέρερ, Ἰάπωνες, οἱ ἐλεύθεροι πολι-
ται τῆς Ἀμερικῆς ἀπέδειξαν τοῦτο διὰ τῆς νίκης, διὰ
τοῦ πλοῦτου, διὰ τοῦ ἠρωϊσμοῦ διὰ τῆς ἐργασίας,
διὰ τῆς μεγαλοφυΐας, διὰ τῶν ἀνακαλύψεων—Γερμα-
νοὶ, Ἀγγλοὶ, Γάλλοι, Ἑλβετοὶ, Βέλγοι, Ἰταλοὶ κτλ.
ἀπέδειξαν τοῦτο διὰ τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας,
τῆς Ναυτιλίας, τῶν γραμμάτων, τῆς ἀνυψώσεως τοῦ
Λαοῦ, τῆς νίκης τῶν ἐργατῶν, τῆς ἐπιτυχίας μυρί-
ων ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀδικουμένων συνθηκῶν.

Παντοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τοῦ Κόσμου μέχρι τοῦ
ἐτέρου ἀκούεται ἡ σάλπιξ τῆς προόδου καλοῦσα τοὺς
Λαοὺς εἰς σύνταξιν ἵνα ἀπὸ κοινοῦ καὶ παραλλήλως
βαδίσωσιν εἰς τὴν ἀλωσιν τοῦ φρουρίου τῆς εἰρήνης,
τῆς ἀλληλοβοηθείας, τῆς Κοινωνικῆς ἁρμονίας.

Ἡρώες, Δημοκράται, Σοσιαλισταὶ—Κροῦγερ, Κου-
ρόκη, Ρούθβελτ, Βέβελ, Ἐρβές, Φαλλιέρ ἐκ διαφόρων
κινουμένων σημείων καὶ διὰ διαφόρων προχωροῦντες ἀ-
τραπῶν, ἀναγκάως καὶ ἐκτεμμένως, βαδίζουσι εἰς μίαν
στράν ἧς τὸ θεμέλιον ἔσεται ἡ παγκόσμιος ἀλληλεγγύη
θόλος δὲ ἡ ἀδελφοποίησις τῆς ἀνθρωπότητος !

Ἐλευθερία δικαίωμα ἦσαν αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ
Κροῦγερ, — Ἐλευθερία δικαίωμα ἦτο τὸ σύνθημα τοῦ
Κουρόκι—Ἀγάπη Ἀλληλοβοηθεία φωνεῖ ὁ Τολστόϊν,
Εἰρήνη ἐπαναλαμβάνει ὁ Ρούθβελτ—Ἰσότης Ἀδελ-
φότης βρωντοφρονουῦσιν οἱ Ζορές, Βέβελ, Ἐρβές—Ἀλ-
ληλεγγύη—μὲρφωσις—ἀνύψωσις Ἐργατῶν εἶνε τὸ
Πρόγραμμα τοῦ Φαλλιέρ !

Καὶ μετὰ εἰς ὅλον τὸν παγκόσμιον αὐτὸν ὄργανόν,
μετὰ εἰς τὴν γιγαντιαίαν ταύτην ζύμωσιν τῶν Κοινο-
νιῶν τῆς Ἰσθμίου ἐξ ἧς αὖριον θὰ ἐξέλθῃ ὁλόλευκος
καὶ ἄρτιος ὁ ἄρτος τῆς προόδου, ἐν μόνον Ἔθνος ἀδρα-
νει, ἡ Ἑλλάς ! εἰς μόνον Λαὸς κοιμάται, οἱ Ἕλληνες !

Ταλαίπωρος Ἑλλάς !

Ὁ Χρόνος διὰ Σε ὑπῆρξεν ἀνηλεῆς ! Παντοῦ κινέ-
δειξε τὴν δύναμιν τῆς ὀργῆς του κατέδειξεν ὅμως καὶ
τὴν γλυκύτητα τοῦ μειδιάματός του—Τὸ δρέπανόν του
διελθὼν δι' ὅλων τῶν Ἐθνῶν ἐθήριεν Ἡρώας, Σοφοὺς
Μεγαλοφυεῖς, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνεγίννα νέους τοιοῦ-
τους μεγαλοφυεστέρους Σοφοτέρους Ἡρωϊκότερους !

Διὰ Σε ὅμως, ὦ Ἑλλάς μου, ἐρύλαξε μόνον ὄργην,
ἔχει μόνον δρέπανον !

Χρόνε τυρλέ ! ἀχάριστε ! ποτάνις αἱ ἡμέραι Σου
καὶ αἱ στιγμαὶ Σου δὲν ὀνομάθησαν ἐνδοῖοι, μεγάλοι,
ἡρωϊκαί ;

Καὶ ὅμως Σὺ ἐπέστρεψας ἡ Ἑλλάς ! ἡ Ἑλλάς ἦτις
ὑπῆρξεν ἡ μεγάλη Παιδαγωγὸς τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν
Λαῶν — Ἡ Ἑλλάς ἦτις ὑπῆρξεν ἡ Ἰδεώδης Διδά-
σκαλος τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ δικαίου—Ἡ Ἑλλάς ἦτις
ὑπῆρξεν ὁ Πρόδρομος τῆς προόδου καὶ ὁ Χριστὸς τῆς
αὐτοθυσίας, ἐπέστρεψες νὰ γίνῃ.

— Τὸ τιμᾶριον ἐνὸς μεγάλου ἀναιδοῦς συνοδοῦ
μεγάλων παλλακίδων,

— Ὁ κατὰδικος πῶλος ἐπὶ τῆς ῥάχως τοῦ ὁποίου
τετράκις δέκα δωδεκάδας μηνῶν φέρωσιν ἐπιδεικτι-
κώτατα τὰς ἀθλίας ἀποσκευὰς των οἱ μεγάλοι ἦθοποιοὶ
τῶν Κυβερνητικῶν παρασκηνίων,

— Ἡ ὄργανη παιδίτικη τὴν ὁποίαν ὁ μὲν μέγας
Ταρτοῦφος τῆς Ἑλλάδος ὀργυμνώνει, οἱ δὲ κύνες τῶν
αὐλικῶν μαγειριῶν δαγκάνουσι καὶ καταξετχιζοῦσιν !

ὦ χρόνε ἀππλαγε ! Ἑλληνοφάγε !

Παῦτε λοιπὸν τὴν ὀργὴν Σου ! ἄρες τὴν Μεγαλο-
μάρτυρα νὰ ἐγερθῇ !

Καὶ . . . ἀντὶ νὰ ποδοπατῆς ὑπὸ τὸν πανίγυρον
πόδα Σου τὴν ὥραιαν καὶ εὐρύτερον Μάνα τῶν Ἡρώ-
ων καὶ Ἐλευθερωτῶν, σύντριψον ὑπὸ τὴν πτέρναν Σου
τοὺς μεγάλους ἀπαλλαγέντας τοῦ 1837, τοὺς μεγαλο-
σώμους φυγάδας τῆς Λαοίσεως, τοὺς Γίγανταςώμους
προδότας τῆς Κρήτης !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΓ 55 Φ4 0014.710040

Καί . . ἀντὶ τὸ τρομερὸν Σου δρέπανον νὰ θερίζη ἓνα Λαὸν εὐγενῆ, ῥιψοκίνδυνον, εὐφυᾶ, ἐργατικόν, φιλότιμον, ἄς καταστράξῃ τὰ τάγματα τῶν Λαοπλάνων, τῶν κολάκων, τῶν ὀπισθοδρομικῶν καὶ συντηρητικῶν Ἀρχόντων καὶ Νομοθετῶν!

Εἶνε καιρὸς, ἀντὶ πολιτικῶν καὶ Κυβερνητῶν ὄντων, πότε μὲν, σκλάβων ἐνὸς τιτλοφόρου Ἀρχοντος, πότε δὲ, δούλων μικροπρεπῶν καὶ ἀσχημῶν κομματαρχῶν καὶ βουλευταρίων, νὰ ἀναδείξῃς ἓνα Κασιέν μὲ γρόνθον, ἓνα Ἐρβές μὲ σθένος, ἓνα Ζορέζ μὲ μίαν ἀπείρακτον διάνοιαν καὶ μὲ μίαν καρδίαν Γίγαντος, ἢ τοῦλάχιστον ἓνα Φαλλιέρ κηρύσσοντα τὴν διδασκαλίαν τοῦ Λαοῦ, τὴν βοήθειαν εἰς τοὺς ἐν ἀνάγκῃ, τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν παγκόσμιον δρᾶσιν τῆς Πατρίδος του!

Θὰ γίνῃ τοῦτο; Ὁ ἀπαλλαγῶσιν οἱ Ἕλληνες ἐκ τῶν Συντηρητικῶν καὶ ὀπισθοδρομικῶν κλεπτῶν καὶ προδοτῶν;

Τότε! ἢ Ἑλλάς θὰ θά δράσῃ.

Γένοιτο.

Μεταφέρομεν ἐκ τῆς « Humanité » τῶν Παρισίων.

ΛΟΓΟΣ τοῦ κ. Μ. ΦΑΛΛΙΕΡ

ἐκφωνηθεὶς ἐν Ἀγορῇ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συνελεύσεως τῶν δημοκρατικῶν πληρεξουσίων διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Γερουσίας τοῦ διαμερισματος Lot-et-garon.

Τὸ ἔργον τῆς χθὲς καὶ ἡ ἐπίμοχθος ἐργασία τῆς αὔριον.

Ὁ χωρισμὸς τῶν ἐκκλησιῶν ἀπὸ τοῦ κράτους.

Αἱ ἐργατικαὶ συντίξεις.

Φορολογία ἀνάλογος πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ πληρώοντος αὐτήν.

Κύριοι.

Ζητῶν τὰς ψήφους σας μετὰ τῶν δύο ἀγαπητῶν μοι συντρόφων Gire-se καὶ Chaumie, παρουσιάζομαι εἰς ὑμᾶς ἠνωμένως μετ' αὐτῶν διὰ στενοτάτου πολιτικοῦ συνδέσμου. Διατρέξαμεν ὁμοῦ τὴν αὐτὴν ὁδόν, συνεπληρώσαμεν τὸ αὐτὸ ἐπιμοχθον ἔργον, ἐδώσαμεν τὴν αὐτὴν συνδρομὴν εἰς τὴν πολιτικὴν ἢ ὅποια ἐπὶ τῶν ὑπουργείων Βαλδὲκ Ρουτώ, Κόμπ καὶ Ρουδιέ, ἀνταποκρινομένη εἰς τὰς ὑπὸ τῆς μεγάλης πλειονότητος τῆς χώρας ἐκδηλωθείσας εὐχάς, κατέληξεν εἰς νομοθετικὰ μέτρα διὰ τὰ ὅποια διεκδικοῦμεν ὑπερῆράνως τὴν ἀνάλογον εὐθύνην.

Δὲν εἶναι λοιπὸν φυσικὸν νὰ ἐπιδιώξωμεν ὁμοῦ τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἀποστολῆς μας; ποίας παρατηρήσεις νὰ προσθέσω εἰς τὸ ἡμέτερον σύμβολον τῆς πίστεως καὶ τί νὰ εἶπω ὅπερ σεῖς δὲν γνωρίζετε ὡς ἡμεῖς;

Μεταξὺ τοῦ παρελθόντος, ὅπερ ἔχει τὸ μεγαλεῖον του καὶ τὰς δάφνας του, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου τὸ οἰκοδόμημα ἀπὸ πολλοῦ ἔχει καταρεύθῃ, καὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ ὅποιον

ὀφείλομεν τὰς προσπάθειάς μας ὅπως παγιώσωμεν τὰ τεῖχη τοῦ νέου ἄστρους, δύο ἀντίθετα πολιτικὰ ρεύματα χωρίζουσι εἰσέτι τὰ πνεύματα καὶ τὰς συνειδήσεις. Κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἔτη πολλάκις συνεκρούθησαν βιαίως τὸ ἐν πρὸς τὸ ἄλλο. Πάντοτε ἐξήλωμεν νικητὰ ὅπως πάντοτε θὰ νικῆτῃ ἡ πρόοδος, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἐλευθερία ἐὰν πρὸ πάντων ἔχωμεν τὴν σύμπασιν νὰ μίνωμεν ἠνωμένοι καὶ ν' ἀντιτάξωμεν εἰς τὰς συντηρητικὰς δυνάμεις τῶν συντηρητικῶν τὴν συνασπισμῶν ὄλων τῶν ἀποχωρῶτων τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος. Εἰς τὴν ἑνωσιν αὐτὴν ὀφείλεται ὁ σχηματισμὸς ἐν ταῖς δύο Βουλαῖς σταθεροτάτων πλειοψηφειῶν, ἐξ ὧν προήλθεν πλὴν ἄλλων ὁ Στρατιωτικὸς νόμος καὶ ὁ χωρισμὸς τῶν ἐκκλησιῶν ἀπὸ τοῦ κράτους.

Καταστήσαντες τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαστικὴν δι' ὅλους ἠνώλημεν ἓνα γίνῃ ἰσότης ἐκεῖ ὅπου ὤρειλεν αὐτὴ νὰ εἶναι ἐξ ἀρχῆς. Ἀπὸ αὔριον ὅλα τὰ τέκνα τῆς Γαλλίας ἀνευ διακρίσεως γένους, παρουσίας ἢ κοινωνικῆς τάξεως θὰ ὑπηρετῶσιν ἴσον χρονικὸν διάστημα ὑπὸ τὰς σημαίας. Ὑπὸ τὸ βάρος τῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων θὰ συναναμιχθῶσιν ὅλαί αι δράσεις τῆς εἰκοσαετοῦς ἡλικίας. Ἡ ἀμοιβαίότης τῆς ὑπάρξεως θὰ παραγάγῃ τὴν κοινότητα τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν ἐμπνεύσεων καὶ ἀπὸ στρατῶν μᾶλλον ὁμογενῆ θὰ παραχθῇ ἔθνος μᾶλλον ἠνωμένον. Τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων τοῦ κράτους καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἐξήγγειρεν ἀπὸ μακροῦ χρόνου θορυβώδεις πολιτικὰς καὶ θρησκευτικὰς διαμάχας, χρονολογοῦνται αὐταὶ ἀπὸ τῆς ἐπαύριον καθ' ἣν ἐδημοσιεύθησαν οἱ συμβιβαστικοὶ νόμοι. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἢ Ῥώμη ἠρνήθη ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ κύρος ὅπερ εἶναι ἀναπόσπαστον εἰς πάντα νόμον τοῦ κράτους. Ὁλόκληρος αἰῶν παρήλθεν εἰς ἀδικαιολογήτους ἀντιστάσεις ἐκ μέρους τῆς, εἰς ἀβατίμους ἰσχυρισμούς, εἰς ἐπιθέσεις μᾶλλον ἢ ἦτον βιαίας ἐναντίον τῶν θετικωτέρων δικαιωμάτων καὶ τῶν μᾶλλον ἀδιαφειλονικῶν προνομίων τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας. Αὐτὰ τὰ πράγματα σὺν τῷ χρόνῳ ἐπεφωρτίστησαν νὰ καταδείξωσιν ὅτι μόνον τὸ καθεστῶς τοῦ χωρισμοῦ ἠδύνατο νὰ θέσῃ τέρμα εἰς κατάστασιν ἀνυπόφορον.

Ἐν τῷ δημοκρατικῷ κόματι οὐδέποτε ὑπῆρξε διχογνωμία ὡς πρὸς τὴν βᾶσιν τῶν πραγμάτων, δὲν δίσταντο εἰμὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ὥρας καθ' ἣν θὰ ἠδύνατο νὰ συντελεσθῇ ἡ μεταρρύθμισις, χωρὶς βλάβην τῶν σοβαρῶν συμφερόντων τῆς ὑποθέσεως.

Τοῦδ' ὅπερ ἀνιγνωρίσθη ὡς ἀδύνατον πρὸ εἰκοσι ἐτῶν, δύσκολον πρὸ ἐπτὰ ἢ ὀκτὼ κατέστη πραγματοποιητικὸν διὰ τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἰδεῶν διὰ τῶν προόδων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐξαπλώσεως τῶν φώτων τὰ ὅποια θαφιλῶς διέχυθεν ἡ λαϊκὴ ἐκπαίδευσις εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις.

Δὲν πρέπει νὰ ἰσχυρισθῶν ὅτι ἠβελήσαμεν νὰ ἐξαλείψωμεν τὴν ἰδίαν τῆς θρησκείας θὰ εἶχεν αὐτὴ πολὺ ὀλίγας ῥίζας ἐν ἡμῶν ἠδύνατο νὰ συντηρηθῇ εἰ μὴ διὰ

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

τῆς προστατίας τοῦ κράτους. Δὲν πρέπει νὰ λεχθῆ εἰς τὸ ἐξῆς ὅτι ὁ ψηφισθεὶς νόμος εἶνε νόμος τῆς στιγμῆς τοῦ μίτους καὶ τῆς ἐκδικήσεως. Οὗτος παρέχει εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἄνευ ὀρίων καὶ ἐπιφυλάξεων ἐλευθερίαν, θέτει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς δωρεάν καὶ διὰ πάντοτε τὰ θρησκευτικὰ ποτήρια ἐγγυᾶται τὴν ἐλευθέραν ἐξάτκτησιν χορηγεῖ εἰς τοὺς ἠλικιωμένους ἱερεῖς ἰσοθίους συντάξεις τῶν ὁποίων σήμερον δὲν ἔχουσι δικαίωμα, καὶ ὡς πρὸς τὰ ἄλλα ἐξαικονομεῖ τὴν μετάβασιν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου εἰς τὸ νέον καθεστῶς. Ὅταν τὰ πάθη κατευνασθῶσι, ὅταν τὰ πράγματα εἰσέλθωσιν εἰς τὸν φυσικὸν τῶν δρόμων, θὰ εὐγνωμονῶσι τὴν δημοκρατίαν ὅτι καθιέρωσεν ὀριστικῶς καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν συνειδήσεων καὶ τὴν ἀπελευθερώσιν τοῦ πνεύματος. Ἴδού τὸ ἔργον τῆς χθές. Ποία θὰ εἶναι ἡ ἐπίμοχθος ἐργασία τῆς αὔριου; Ἡὰ ἔχωμεν μετ' ὀλίγον νὰ ὑποβάλλωμεν μετὰ τῆς Βουλῆς νομοσχέδια διὰ τὰς συντάξεις τῶν ἐργατῶν καὶ γεωργῶν. Ἐλέγον ἄλλοτε ὅτι ἡ Γαλλία εἶναι ἀρκετὰ πλουσία ἵνα πληρώσῃ τὴν δόξαν τῆς· θὰ ἴδουν ἴσθι ὅτι εἶναι ἀρκετὰ δικαία ὥστε νὰ μὴ παρίδῃ τὰς ἀγωνίας, τοὺς πόνους καὶ τὰς στερήσεις τῶν τελευταίων ὥρων τοῦ βίου ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ ἐργασία συντελεῖ εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ὑλικὴν αὐτῆς εὐμερίαν.

Πρέπει ὁ ἐργάτης νὰ βαδίξῃ πρὸς τὸ τέλος τοῦ σταδίου του καὶ μετὰ μακρὸν διάπλουν διευθύνεται πρὸς λιμένα ὅπου θὰ εὖρη καταρύγιον ἀπὸ τὰς καταγιόδας καὶ τέρμα εἰς τοὺς μόχθους τοὺς ὁποίους αἱ ἐξαντληθεῖσαι δυνάμεις του δὲν ἐπιτρέπουσι πλέον νὰ ὑποφέρῃ.

Ἡ ἐπανάστασις ἡ ὁποία εἴθετε τοὺς ὄρους τῶν πραγμάτων, ἔταξε εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν θεμελιωδῶν ὑποχρεώσεων τῆς κοινωνίας τὴν διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν βοήθειαν εἰς τοὺς ἐν ἀνάγκῃ. Γνωρίζετε πῶς κατέκτησε τὴν πρώτην! Ἐχει ἤδη νὰ κατακτήτῃ τὴν δευτέραν.

Διὰ τῶν μέσων τῆς ἀλληλεγγύης, γενναίως στεργόντων ὡς προσήκει εἰς Γάλλους οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὸ φρόνημα ὑψηλὸν καὶ τὴν καρδίαν εὐγενῆ καὶ καλὴν θὰ ἐξαφανίσωμεν τρομερὰς ἀνησυχίας, θὰ ἐμπνεύσωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς ἀποκλήρους τῆς τύχης καὶ θὰ ἰδρῶσωμεν ἐπὶ τῶν θυσιῶν τῶν μὲν καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν δὲ τὴν ἀσφαλεστέραν ἐγγυήσιν τῆς κοινωνικῆς εἰρήνης.

Θὰ ἐργαζώμεν ἐπίσης ἵνα δικαιώτερον κατανέμηται ἡ φορολογία.

Ἡ ἐποχὴ τῶν προνομίων ἐξέλιπεν· καὶ οὐδὲν εἶδος προσόδου πρέπει νὰ διαρρύη τὴν ὑποχρεώσιν νὰ συντρέχῃ κατ' ἀναλογίαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων ἡμῶν ὑποχρεώσεων.

Πρέπει ἀκόμη, συμφώνως μετ' ἄλλοις τῆς Ἐπαναστάσεως ἵνα « ἡ φορολογία εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ πληρώοντος αὐτήν ».

Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ θὰ εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς πατριωτικῆς ἡμῶν μερίμνης. Διὰ τῶν ἔργων τῆς εἰ-

ρήνης ἡ Γαλλία ἐπανεκτήσε τὰς δυνάμεις τῆς, ἐπανώρθωτε τὸ μεγαλεῖον τῆς καὶ ἔλαβε πάλιν ἐν τῷ κόσμῳ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν τῇ εἶχον στερηθεῖ ἀτυχήματα ὧν δὲν ἦτο ἀξία.

Ἡ Γαλλία τείνει εἰς τὸν προορισμὸν τῆς μετὰ τὴν βεβαίαν φροντίδα δι' ὅ,τι ὀρεῖται εἰς αὐτὴν καὶ δι' ὅ,τι αὐτὴ ὀρεῖται εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης· ἀλλ' εἶνε καὶ οἱ λαοὶ ὡς οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ἀπωλέσωσι τὸ αἶσθημα τῆς ἀξίας τῶν ἐπιφυλάσσεται εἰς αὐτοὺς ἄνευ συγγνώμης ἢ περιφρόνησις κατ' ἀρχάς καὶ ἢ ἐκπτώσις κατόπιν. Εἴμεθα στερορεῶς προσηλωμένοι εἰς τὴν εἰρήνην ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα δὲν πρέπει νὰ ἐκπέσωμεν.

Καὶ ἤδη ὁ σχηματισμὸς τῆς ὁ μὴ γυρεως πρὸ τῆς ὁποίας ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐμιλῶ μοι ἐνέπνευσε τὴν ἰδέαν νὰ σὰς εἶπω καὶ μερικὰ πράγματα ἔχοντα χαρακτῆρα μᾶλλον προσωπικόν. Οἱ πρεσβύτεροι μετ' ἐπιπέδου ἀπὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν ὁ σύντροφος τῶν ἀγῶνων τῶν. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν μετ' ἐπιπέδου εἰσέτι διὰ τῆς φιλίας τῶν. Οἱ νέοι ἐφθασαν εἰς τὸν δημόσιον βίον ὅταν ἤμην πλέον εἰς τὴν δύντιν τοῦ σταδίου μου. Γνωρίζουσιν ὅτι εἶμαι ἀγρυπνος δημοκράτης καὶ ὅτι διέμεινα καθ' ὅλον τὸν βίον μου ἀπαρεγκλίτως προσηλωμένος εἰς τὴν πολιτικὴν μου πίστιν;

Εἰς πάνταν περίστασιν οὐδέποτε ἀπέβλεφα εἰς τὸ συμφέρον ἀλλ' ἀπλῶς εἰς τὸ καθήκον.

Εἰς τὰς πολιτικὰς διαμάχας ὑπῆρξα πολὺ ζωηρὸς χωρὶς νὰ παύσω σεβόμενος τὰ άτομα, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ θυσιάσω οὐδὲν ἐκ τῶν πεποιθήσεών μου οὔτε ἐκ τῆς ἀξιοπροσεΐας μου ἢ ὁποία ὅτι καὶ ἂν συμβῆθι θὰ κάμω νὰ ἴσταται πάντοτε ὑψηλά. Θὰ μοι προτήτετο ἢ βαρυτέρα τῶν ὑἱῶν ἐὰν ἐπιτετούμην ἐπιδεκτικῶς νὰ ὑποτάξω ποτὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν μου εἰς τὸ συμφέρον.

Ὡς οἱ πλῆτοι μεταξὺ ἡμῶν, ἐξῆλθον ἀπὸ τὰς μετριοτέρας τάξεις τῆς Δημοκρατίας ἐνθουσιῶ καὶ καυχώμαι διὰ τοῦτο. Οὐδέποτε ἐληθμόνησα οὔτε θὰ λησμονήσω ὅτι ὀρεῖται εἰς αὐτὴν τὸ ὀλίγον ὅπερ ὑπῆρξα καὶ τὸ ὀλίγον ὅπερ εἶμαι εἰσέτι.

Θὰ ἐξακολουθήσω ἀποδίδων δι' ἀροσιώσεως ὅ,τι τοσάκις μοι παρέσχεν θεῖσι ἐμπιστοσύνης καὶ συμπληρίας.

Εἰς τρόπον ἄλλως τε ὑπάρχει νὰ τὴν ὑπηρετήσω ὡς ἀξίζει εἰς αὐτὴν καὶ οὗτος δὲν εἶναι ἡ κολακεία καὶ αἱ κεναὶ ὑποσχέσεις. Εἶναι νὰ εἶπω πάντοτε εἰς αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ τηρήσω σταθερὰ τὴν γλῶσσαν τοῦ ὀρθοῦ καὶ δικαίου. Εἶναι νὰ ὑπομνήσω εἰς αὐτὴν ὅσας παρίσταται ἀνάγκη· ὅτι ἐὰν ἔχη δικαίωμα εἰς ἐπίσης καὶ ὑποχρεώσεις. Εἶναι τέλος νὰ ἐργαζῶ μετ' αὐτῆς καὶ δι' αὐτὴν διὰ νὰ ἐπιταθῆ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὸ πεδίον τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καὶ ἡ ἀκτινοβολία τῆς ἐλευθερίας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΑΣ.

Τὸν ἀνωτέρω λόγον τοῦ ὑπερφυοῦς τέχνου τῆς Μεγάλης Γαλλικῆς ἀναδομοσιεύουσα ἐν ἡμῶν τῆς Πατρίδος μας καὶ πρὸ πάντων αἱ ἐργατικαὶ τάξεις καὶ αἱ νέοι ἐννοήσωσι πῶς ἐργάζονται καὶ πῶς σκεπτόνται οἱ μέγιστοι πολιτικαὶ τῆς οἰκουμένης καὶ οἱ σοφώτατοι νέες τῆς ἀνθρωπότητος ὡς πρὸς τὰ δικαία πλεονεκτήματα τῶν ἐργατῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν καλλιτέρευσιν τῆς τύχης τῶν ἀποκλήρων τούτων ὡς τοὺς ὀνομαζοῦσι εἰς τὸν ἀνωτέρω λόγον ὁ νῦν Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Φαλλιέρ.

Ἐλπίζομε δὲ εἰς τὸ μέλλον νὰ σωφρονίσωσιν οἱ μέγιστοι τῆς γῆς ἀνόητοι Σουκοφάντα καὶ Στρεβλωταὶ οἵτινες τὴν ἀλλήλεγγύην τῶν Λαῶν καὶ τῶν Ἐργατῶν καὶ τὴν ἰσότητά τῶν δικαιομετῶν καὶ τὴν σύσταξιν τῶν ἐργατῶν καὶ τὴν προοδευτικὴν φροσολογίαν ἐξέωρῆσαν ὡς οὐτοπίαν κηρύττοντες χυδαῖον πόλεμον κατὰ τῶν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν μας αἵτινες σημερον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Προέδρου 42 ἐκτομμυρίων Γαλλῶν καὶ 200 ἐκτομμυρίων ἀνθρώπων, κατὰ ἐννεήκοντα ἐννέα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπισημασιοῦνται ὡς ὄρθαι καὶ δικαίαι καὶ κατορθωταί.

Ἡ Κοινωνία μας δὲ ἤδη εἶνε δίκαιον νὰ κρίνη πῶς ἐξυπατάτω τὴν δι' ἀνοήτων καὶ συμφεροντολογικῶν ἐπινοημάτων καὶ κρίσεων προπάντων δὲ οἱ ἐργατὰ καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Κεφαλληνίας νῦν ἄς κρίνωσιν ἐν οἷς ἐργαζόμενοι δι' ἑαυτοὺς καὶ οἱ προτρέποντες τούτους νὰ ἐμμενωσιν εἰς τὴν κατάστασιν εὐρίσκοντα, εἶνε φίλοι ἢ ἐχθροὶ των.

Ὁ Κόσμος σύμπας καὶ μὲν τοῦ ὅλοι οἱ εὐγενεῖς καὶ μεγαλοφυεῖς κηρύσσουσιν ἐπισήμως ὅτι οἱ ἐργατὰ ἀδικοῦνται, πρῶτος δὲ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὑψώνει τὴν σημαίαν ὑπὲρ καλλιτερέσεως τῆς τύχης τῶν ἐργατῶν! καὶ εἰς τὸ Ἀργυστόλι εὐρίσκονται Δικηγόροι καὶ Καθηγηταὶ καὶ ἐπιστήμονες φουσκασμένοι σὺν ταοῖ καὶ χονδροῖ σὺν ὑποπίπτουσι νὰ κηρύσωσιν εἰς τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς μαθητάς ὅτι πρέπει ἡ ἀνθρωπότης νὰ μείνη στάσιμος ἐν τῇ ἀδικίᾳ καὶ τῷ ἐγωισμῷ.

Δυστυχεῖς Ἐργατὰ, τολαίπωροι Μαθηταὶ πόσον στρεβλοῦται ἡ δάνεια καὶ ἡ καρδία Σας ἀπὸ τὰ πλεονεκτήματα ἀπὸ ἀέρα καὶ μελλοῦσαν παληοκέφαλα Δικηγόρων τινῶν καὶ Διδασκάλων τῆς Πιλιώσ μας!

Ἀναγνώσατε μελετήσατε ἐπικνευλημμένως τὸν λόγον τοῦ Φαλλιέρ νὰ πεισθῆτε περὶ τούτου.

ΤΟ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΒΑΛΛΙΑΝΟΥ.

Ἀπεφασίσθη κατόπιν ἐγκρίσεως Νομικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθῆναις ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς ὅπως γίνωσιν ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐκ τοῦ Βαλλιανείου κληροδοτήματος τὰ ἐξῆς ἔργα: 1ον μία ἐμπορευματικὴ Σχολὴ ἐδρεύουσα ἐν Ἀργυστάλιω, 2ον μία ἀγροτικὴ Γεωργικὴ ἐδρεύουσα ἐν Κρανίᾳ, 3ον ἐν Φρενοκωμείῳ ἐν Ἀργυστάλιω καὶ 4ον ἡ ἀνάγεσις εὐπρεποῦς Νεοῦ εἰς τὴν Μοῆν τοῦ Ἀγίου Γερασίμου ἐν Βαλαμάτοις.

Ἡ ἀνωτέρω εἰδήσις πρέπει νὰ ἐμπλήσῃ χάριτι μεγάλῃ τὴν καρδίαν ὅλων τῶν Κεφαλλήνων, δὲ τῶν ἀνωτέρω ἔργων μετεχέλλεται ἕδην καὶ ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἡ ἠθικὴ κα-

τάστασις ὁλοκλήρου τῆς Νήσου μας, ὁ ἐπατριεσμὸς περιορίζεται, ἡ ἐργασία θ' ἀρχίσῃ ἀπλοῦσα τὰς ὥρας τῆς πτερυγῆς καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὸ χρῆμα θ' εἰσρεύωσιν εἰς τὸ ἔρημον Ἀργυστόλιον, ἡ δὲ μύρφοτις θ' ἐξυπνήσῃ τὰς κοινωμένας διανοίας μας καὶ θ' ἀκλκώσῃ τὰς ἐξυγερθεύσας ἐκ τῆς στενοχωρίας καὶ διασ μας.

Τὸ Ἀκτικὸν Ἀναγνωστήριον ἐν καιρῷ θ' ἀποβῇ κατὰ κλήρωσιν εἰς ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς τὸν μέγαν υἱὸν τῆς Κεφαλληνίας Π. Βαλλιανὸν ὄψε λαμβάνουσα εὐγνωμοσύνης.

ΤΑ—Ο—Ι—ΟΥ.

Τὶ λέγουσιν τῶρα ὑμεῖς ἔκρινον τὰ βουγά τους καὶ ἐτρεβούσαν τὰ μαλλιά τους λέγοντες ὅτι δὲν ἐπιτρέπει ἡ διαθήκη ἰδρύσεως ἀλλὰ μόνον βουθήματα;

Τὶ λέγουσιν ὅσοι δισχυρίσθησαν ὅτι, ἡ διαθήκη τὴν ὑπαίχην ἡμεῖς ἀνεγνώσαμεν εἰς τὸ « Ἀκτικὸν Ἀναγνωστήριον » ἢ το ψευδῆ; καὶ ὅτι ἀδύνατον νὰ γίνῃ τίποτε; ὄπιστε; Πουριτανοί, Ἡλιοί, Σκοτάδια; Βαλλάνθρωποι—Ναυτικῆς—Σχολῆς—Γεωργικῆς—Σχολῆς—καὶ Φρενοκομειοφάρμακοι νὰ Σὺς βάλωμε ὅλους μεσθ ὅσους ἔχετε μυαλὸ ἀπὸ κοῦδα, ἀπὸ κικημοιρία, ἀπὸ κακία, ἀπὸ πάθος ἀπὸ ἀδικιοφροσύνη καὶ ἀπὸ ψευδολογία. Φρενοκομειοφάρμακοι! γὰρ Πουριτανούς γὰρ Περικλοῦντας γὰρ Κουακέρους γὰρ χονδροῦς καθηγητάς καὶ μεγαλοποιοῦς θερευτάς.

Τὰ! — ο! — ἴ — οὐ! . . . τί λένε;

ΠΡΟΣΟΧΗ.

Κε Γουμνασιαρχά ἄνοιξτε καὶ τοὺς ὀρθοκλυοὺς Σοὺ ὑπάρχουν μερικὰ κέντρα εἰς τὰ ὅτινα φοιτῶσιν μαθηταὶ τινες τοῦ Γυμνασίου διδάσκόμενοι χροτοπαζίζιν καὶ τίς οἶδε τί ἄλλο! . . .

Προσοχὴ λοιπὸν μὴ ἀυξήσῃ τὰς εὐθύναι, ὡς ἐκάλεσας τοὺς κηδεμόνας καὶ τοὺς κατέστησας προσεκτικούς καὶ τοὶ ἐναντίον τοῦ συμφέροντος Μαθητῶν καὶ Κοινωνίας, κάλεσε ἐπίσης τούτους καὶ εἰπέτους ταῦτα ἄπερ ἀνωτέρω Σοὺ καταγγέλω!

Ἦμεῖς δὲ τινες ἐκ τῶν Καθηγητῶν ἀντὶ νὰ δαπανᾶται τὰ δύο τρίτα τῆς ὥρας τῶν μαθημάτων διδάσκοντες τέλειον ἐπιτίμιον κατὰ τῶν Κοινωνιστῶν καὶ τοῦ « Ἀναγνωστηρίου » εἶνε καλλίτερον ν' ἀνοίξετε τὰ μάτια Σας νὰ ἴδῃτε ὅτι ἐν τῇ Κοινωνίᾳ μας εἶνε πολλὰ κατὰ τὴν ἐστῆρῆναι δὲ ἀικαίρους λόγους . . . κατὰ τῶν μαθητῶν, καὶ ταῦτα νὰ προσπαθήσῃτε νὰ καταστήσῃτε ἀκινδύνους! ἀντὶ δὲ τῆς φλυαρίας . . . καὶ ἐμπειρίας καὶ ἀμαθείας Σας νὰ γίνεσθε ἐπικίνδυνος καὶ ἐμπόδιον κατὰ τῆς προόδου Μαθητῶν καὶ Κοινωνίας.

ΛΑΪΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀθῶν Κεφαλληνίαν ὥραν 5—6 μ. μ. διδάξῃ δ κ. Νιφοροῦτος « περὶ ὑγιεινῆς », 6—7 ὁμιλήσει δ κ. Ἀντύπας περὶ τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ ποιήσεται ἀνακοινώσεις περὶ τοῦ Βαλλιανείου Κληροδοτήματος.

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ